

Греходити Д² Мајдану, септемару Ј. М. У.
Скопје 1934. *Д. Орестије Крстић*

БАЛКАНСКА ПРИВРЕДНА БИБЛИОТЕКА
BIBLIOTHÈQUE ÉCONOMIQUE DES BALKANS

МОЛИКА

PINUS PEUCE GRISEB.

ШУМСКА МОНОГРАФИЈА

НАПИСАО

Т. ДИМИТРОВ,

РЕД. ПРОФ. ПОЉОПРИВРЕДНО-ШУМ. ФАКУЛТЕТА У СОФИЈИ

ПРЕВЕО СА БУГАРСКОГ

Ing. ОРЕСТИЈЕ КРСТИЋ,

ШУМАРСКИ САВЕТНИК

СКОПЈЕ — 1933

II ПРЕДГОВОР ПРЕВОДИОЦА

Монографија г. Т. Димитрова о молики прво је сређено дело о овој чисто балканској врсти бора. Нико до сада није дао више стручних података о молики за једну велику област њенога простирања на Балканском Полуострву, као г. Димитров у својој монографији, за Бугарску. Код нас, то питање тек ако је додирнуто од стране малог броја шумара, који се поред осталих послова баве и испитивањем молике.

Предајући југословенским шумарима ову монографију у преводу, имамо пуно уверење, да ће наш скромни рад око превода ове одличне публикације бити користан, као прилог једном специјалном питању у коме не постоје тако рећи никакве крупне разлике између нашег и бугарског шумарства. Бићемо задовољни ако овај превод буде почетак међусобног упознавања и зачетак стварања једне опште стручне књижевности у оквиру чисто балканског шумарства.

За рад у означеном правцу изабрали смо монографију молике зато, што је тај бор јединствена заједничка врста која расте на нашим планинама као драгоцен климатска и биолошка реликвија и што је западноевропска стручна шумска књижевност оскудна у овом специјалном питању.

Проучавање молике претставља необично велики интерес за југословенско шумарство. Молика се простире у високопланинској зони, у крају тешких и сурових климатских услова, где је поред свега, културни утицај човека био необично јак. Пастирски живот развијао се у зони високе планине, у којој расте молика, до максималних граница. Због ширења пашњака, молика је немилосрдно уништavana. То уништавање заустављено је после ослобођења ових крајева, и данас се већ може видети како се поједини високи положаји облаче поново подмлатком молике.

За пошумљавање голети и мелиорацију пашњака у подалпској па и у алпској зони, било да се хоће пуна састојина било појединачна, у јако разређеном склопу, ради заштите пашњака од суше и ветрова не постоји погоднија врста за наше планине него што је молика. Она је најотпорнији високи четинар и у склопу и у слободном расту у нашој шумској флори. Велика предност коју молика има у отпорности јаким вет-